

אורלי מיברג

בת 56, אמנית, נשואה לאסף אמיר. אימא של איליה, אלישע ואוני.
בימים אלה מוצגת תערוכה חדשה שלה בגלריה נגא, שתהיה פתוחה
עד 5.6

אורלי מיברג. צילום: איליה מלניקוב

• מאיפה את במקור ומתי הגעת לתל אביב

ינקוטי עברה ברמת גן ואת ילדותי ונעוריי העברתי ברמת ח'ן. את חיי הבוגרים העדפתי להעביר בחו"ל. תחנה " ראשונה – לונדון. משם לסן פרנסיסקו, וארבע שנים גרתי בניו יורק, שם סיימתי את לימודי האמנות. משם ללב תל "אביב עד עצם היום הזה

איפה אנחנו תופסים אותך

שישי בצהריים. לרוב אלה שעות סטודיו שקטות. היום, לאחר ערב פתיחת התערוכה, אני מתמרנת בין מסרוני "תגובה מרגשים מקהל החברים השבוי ממילא

איפה את שותה את הקפה שלך ואיך את שותה אותו

קפהליקס בנגה. הקפה שם מצוין ואני יכולה לקחת את הכוס איתי לסטודיו. אסור לי לגלות איך אני שותה אותו כי "אסתבך עם אנשי הקפה, רק אסגיר שאני לא עושה להם את החיים קלים

עם איזה תל אביבי תשמחי לשבת על בירה בבר השכונתי

"אני לא שותה בירה"

מה הסוד התל אביבי שלך

"יפו. מבחינתי הכל קורה ביפו"

מה השריטה שלך

מים ומאפיות. אל מול כל מקור מים אני חייבת לקפוץ ולשחות. אני הולכת אחרי אדי ריח בצק שנאפה, וכך מאתרת "

"מאפיות בכל כפר ועיר

מה העצה הכי טובה שקיבלת בחיים

אני לא ממש מקשיבה לעצות, אבל אבי אמר לי 'תאהבי את מה שאת עושה ותעשי את מה שאת אוהבת'. למזלי "

"הצלחתי ליישם לפחות את חלקו השני של המשפט

איך את אוהבת להעביר את שישי בצהריים

"בסיבוב קניות ביפו לארוחת שישי בערב"

איזה כוח על היית רוצה שיהיה לך

"לשלוט על התנהגויות אימפולסיביות"

על מה את הכי אוהבת להוציא את הכסף שלך

"על חומרי ציור ועל פינוקים לבני משפחתי"

הבחירות של אורלי מיברג

1.

עבודת וידאו של שירין נשאת

ביאנלה ונציה. מאחד הביטנים בקע קול שירה גברי וקול שירה נשי באירנית. נשאבתי לחלל התצוגה שהיו בו, 1998, שני מסכים - באחד גבר מקונן לפני קהל גברים, בשני אישה עונה לו בשירה מן הגב. עבודה חזקה שנשארה איתי

2.

הופעה של בוב דילן בלונדון

צפיתי בהופעה הזאת לכבוד יום הולדתי ה-40. ולא זו בלבד. יום אחר כך, על הדרך, באולם קטן וצדדי, גיליתי שאליוט סמית מופיע. מיותר לומר כי ההופעה הייתה מרגשת ויוצאת דופן

3.

אנרי מאטיס

על שטיחות הצבע, הקלילות הצבעונית ועל חיתוכי הנייר שלו

4.

יוג'ין דלקרואה

על הרומנטיקה ועל ציור החירות המופתי

5.

מריקן - מסעדה יפנית

קרובה לדירת מגוריי בניו יורק בשנות ה-80. היא זכורה לי כתחנה משמעותית, לא בהכרח בשל האוכל הטוב שלה, אלא כי שם שברתי צמחונות בת 12 שנה בסושי טונה

איפה את מתפרקת

"בכל מקום ועל בסיס יומי"

מי בעיניך האדם הכי סקסי בעיר
".גבר או אישה על חסקה"

מה הדבר שאת הכי מחכה לו כרגע
".שהות אמן באירן"

למי את מתגעגעת
".להוריי המתים, ולאחי החי בנכר"

מה היית רוצה לשנות בעצמך
כל חיי הבוגרים אני מנסה לשנות קלקולים שהתקבעו, אך בזמן האחרון התעייפתי. זה תקף, אגב, גם לגבי רצון "לשינויים אצל אחרים".

על מה יש לך רגשות אשם
".על כך שנטשתי את הוריי לשנים של לימודים בחו"ל בלי להביט לאחור. על כל הטעויות שעשיתי עם ילדיי"

מה עושה אותך מאושרת
".יום סטודיו מוצלח, ביס טוב של טחינה וחריף מלווה בשיחה מעל השיש עם בן זוגי, עם ילדיי או עם כולם יחד"

מה מפחיד אותך
".שנתרגל לאלימות, לגזענות, להסתה ולהתלהמות שרווחות כאן בכל מקום"

מה חסר לך בחיים
".מעט תקווה למציאות שפויה פה"

יש תפיסה רווחת שהציור הוא מדיום גברי, שנשים לא יודעות לצייר או שאין הרבה ציירות גדולות. מה עמדתך בנושא

באמת? רווחת אצל מי? היום פגשתי אישה בתערוכה שהופתעה לראות כי זו אני הציירת. ישבתי באותו רגע והיא אמרה כי דמיינה אותי מהציורים כאישה גדולה וחזקה. אני השבתי לה בתמיהה: מה, ואני לא? קמתי מהכיסא, "ניפחתי את החזה, והיא התקפלה וחזרה בה